

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 26. avgusta 2014. god.
Br. ref.:RK702/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

случaju бр. КI31/14

Подносилац

Luan Ramadani

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, Pml. br. 222/2013, od 24.
decembra 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastаву:

Enver Hasani, председник
Ivan Čukalović, заменик председника
Robert Carolan, судија
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија и
Arta Rama-Hajrizi, судија

Подносилац захтева

1. Подносилац захтева је г. Luan Ramadani са пребивалиштем у Липљану.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda, Pml. br. 222/2013, od 24. decembra 2013. god., koja je uručena podnosiocu 8. januara 2014. god.

Predmetna stvar

3. Podnositac zahteva tvrdi da je osporenom presudom povređeno njegovo pravo na pravično suđenje, garantovano članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav) i članom 6 [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije za ljudska prava (u daljem tekstu: Konvencija).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava i članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 13. februara 2014. god., podnositac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 6. marta 2014. god., predsednik Suda je imenovao sudiju Almiro Rodrigues za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 13. marta 2014. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i zatražio je od njega da podnese kopiju presude PA1 br. 712/2012 Apelacionog suda u Prištini, od 19. aprila 2013. godine. Međutim, podnositac zahteva nije odgovorio na zahtev.
8. Dana 13. marta 2014. god., Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 26. juna 2014. god., sudija Kadri Kryeziu je pismenim putem obavestio Sud o svom izuzeću sa većanja u periodu jun-jul 2014. god., sve dok Sud ne bude odlučio u vezi sa određenim navodima protiv njega.
10. Dana 3. jula 2014. god., predsednik Suda je sudiju Kadri Kryeziu zamenio sudijom Ivan Čukalović, kao članom Veća za razmatranje.
11. Dana 3. jula 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 11. marta 2011. god., Opštinski sud u Lipljanu (presuda P. br. 102/2010) proglašio je podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnog dela ugrožavanja bezbednosti na mestu rada, propisano članom 186. stav 2 u vezi sa stavom 3 i 4 Privremenog krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: PKZK), i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

13. Neutvrđenog datuma, podnositac zahteva je izjavio žalbu na gore navedenu presudu.
14. Dana 19. aprila 2013. god., Apelacioni sud Kosova (presuda PA1 br. 712/2012) je odbio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Opštinskog suda.
15. Podnositac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti na presude prvostepenog i drugostepenog suda, zbog povrede krivičnog zakona. Podnositac zahteva, *inter alia*, tvrdi da je “*povreda krivičnog zakona počinjena i primenom člana 186. prethodnog Krivičnog zakona, primenjujući ga u vreme kada ove radnje nisu predstavljale krivično delo*“.
16. Dana 24. decembra 2013. god., Vrhovni sud (osporena presuda, Pml. br. 222/2013) odbio je kao neosnovan zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti.
17. U obrazloženju navedene presude, navedeno je, *inter alia*, da ”...*tvrđnje branioca da prema odredbama novog krivičnog zakona ovo krivično delo ne postoji, nisu održivi, obzirom da ovo krivično delo nije dekriminisano, jer je prema stariim odredbama to delo bilo uključeno u poglavlj XVII gde su uključena krivična dela protiv prava iz radnog odnosa, dok je u novom krivičnom zakonu, ovo krivično delo zamenjeno u poglavlj XXIX gde su uključena krivična dela protiv opšte bezbednosti ljudi i imovine i inkriminisano je prema članu 367. PKZK-a*”.
18. Vrhovni sud dalje navodi da “*Krivični zakon, koji se primenjivao u vreme izvršenja krivičnog dela, odnosno stav 4 člana 186. PKZK, propisuje: „Kada krivično delo opisano u stavu 1, 2 i 3 ovog člana dovede do teških povreda jednog ili više lica, izvršilac će da bude kažnen zatvorom do pet godina, u slučaju krivičnog dela opisanog u stavu 1 ili 2 ili zatvorom do tri godine u slučaju krivičnog dela opisanog u stavu 3“. Dok, stav 5 člana 367. novog krivičnog zakona propisuje: „Kada je delo iz stava 3. ovog člana izazvalo tešku telesnu povredu jednog ili više lica ili značajnu imovinsku štetu, izvršilac će se kazniti kaznom zatvora u trajanju do pet (5) godina“.*
19. Shodno tome, Vrhovni sud je ustanovio da u krivičnom predmetu podnosioca zahteva “*nema sumnje da su u ovom slučaju prvostepeni i drugostepeni sud, pravilno primenili zakon koji je bio na snazi, a koji je povoljniji za osuđenog, jer, kao što je gore navedeno, novi zakon za ovo krivično delo propisuje oštriju kaznu...*”.

Navodi podnosioca zahteva

20. Podnositac zahteva tvrdi da je povređeno njegovo pravo na pravično i nepristrasno suđenje, garantovano članom 31. Ustava i članom 6. Konvencije. Podnositac zahteva tvrdi da stranke nisu jednakо tretirane u sudskom postupku, jer dokazi koje je on predložio nisu uzeti u obzir. On, dalje, tvrdi da je došlo do povreda njegovih ljudskih prava, jer u njegovom slučaju nije primenjen povoljniji zakon, u suprotnosti sa članom 3. Krivičnog zakona.

21. U prilog svojoj tvrdnji, podnositac zahteva je podneo odlomak presude Vrhovnog suda (Pkl. br. 11/2004) od 10. decembra 2004. god., u kojem je Vrhovni sud usvojio zahtev za zaštitu zakonitosti, potvrđujući da se u slučaju promene zakona na snazi za određeni slučaj, mora primeniti najpovoljniji zakon po počinioca. Shodno tome, u tom slučaju, Vrhovni sud je preinačio pravnu kvalifikaciju.

Prihvatljivost zahteva

22. Sud prvo treba da ispita da li je podnositac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovnikom o radu.

23. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona koji predviđa:

„Podnositac predstavke je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnositac želi da ospori.“

24. Sud takođe uzima u obzir pravilo 36 (1) c) Poslovnika o radu, koje propisuje:

„Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

(c) samo ako zahtev je očigledno neosnovan.“

25. Sud primećuje da podnositac zahteva samo osporava da li su redovni sudovi pravilno primenili najpovoljniji važeći krivični zakon u njegovom slučaju, što predstavlja pitanje zakonitosti.

26. Sud naglašava da nije dužnost Suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonima (zakonitost) navodno počinjenim od strane Vrhovnog suda, osim u onoj meri u kojoj one mogu povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).

27. Sud smatra da podnositac zahteva nije tačno objasnio i dokazao kako i zašto su njegova prava zagarantovana Ustavom povređena.

28. S tim u vezi, Sud ponavlja da ne deluje kao sud četvrtog stepena, kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava. (Vidi, *mutatis mutandis, Garcia Ruiz protiv Španije [VV], br. 30544/96, stav 28*, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I; vidi, takođe, rešenje o neprihvatljivosti u slučaju br. 70/11, podnositaca zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, A. br. 983/08 od 7. februara 2011. god.).

29. Ustavni sud primećuje da je podnositac zahteva iscrpeo sva pravna sredstva propisana Zakonom o krivičnom postupku, izjavljujući žalbu na prvostepenu presudu i zahtev za zaštitu zakonitosti na drugostepenu presudu.

30. Osim toga, Sud smatra da je Vrhovni sud uzeo u obzir argumente podnosioca zahteva i da je zapravo jasno odgovorio na njegove žalbe po osporenim tačkama zakona.
31. Stoga, Sud smatra da ne postoji ništa u zahtevu što ukazuje da slučaju nedostaje nepristrasnost ili da su postupci bili nepravični (vidi, *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, ESLJP, odluka o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06, od 30. juna 2009. god.).
32. Prema tome, u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika o radu, Sud nalazi da je zahtev očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36. (1) c) Poslovnika o radu, na sednici održanoj dana 3. jula 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani